

नेवा: भण्डा सहित आएका नेवार नेताहरूलाई कीर्तिपुरमा प्रवेश रोक

कीर्तिपुर सन्देश /

गत वैशाख ४ गते सोमवार नेवा: स्वायत्त राज्यको भण्डा सहित मोटरसाइकलमा आएका नेवार नेताहरूलाई प्रहरीले कीर्तिपुर प्रवेश गर्न दिएन। प्रहरीले नेवार नेताहरूलाई कीर्तिपुरमा प्रवेश गर्ने क्षेत्र बल्लुमा नै रोकेको थियो।

नेवा: स्वायत्त राज्य संयुक्त संघर्ष समितिका सचिवालय संयोजक एवं राज्य पुनर्संरचना सुझाव आयोगका सदस्य समेत रहेका मल्ल के सुन्दर, नेवा: देय दबूका माइला बाबु छाला लगायतका नेवार नेताहरूलाई कीर्तिपुरमा प्रवेश नै गर्न नदिएपछि नेवार नेता तथा कार्यकर्ताहरू आक्रोशित बनेका थिए। सो क्रममा करिब आधा दर्जन जनजाति नेता तथा कार्यकर्ताहरूलाई प्रहरीले गिरफ्तार समेत गरेको थियो। सो क्रममा नेवार र जनजाति नेता तथा कार्यकर्ताहरूले 'जातीय पहिचानको आधारमा राज्यको पुनर्संरचना गर, जेठ १४ गते भित्र संविधान जारी गर, प्रहरी हस्तक्षेप बन्द गर' लगायतका नारावाजी समेत गरेका थिए। प्रहरीले रोकेका कारण आक्रोशित नेवार नेताहरूले बल्लुमा दिउँसो करिब २ बजेतिर सो क्षेत्रमा १५ मिनेट आकस्मिक चक्का जाम समेत गरेका थिए। सो कुरा गोप्य बैठक घेराउ गर्न पुगेका आदिवासी जनजातिहरूले थाहा पाएपछि हात्तिवन रिसोर्ट क्षेत्रमा समेत चक्का

जाम गरेको थियो। त्यसपछि गिरफ्तारमा परेका जनजाति नेता तथा कार्यकर्ताहरूलाई रिहा गर्न प्रहरी बाध्य भएको थियो। प्रमुख तीन दल एकीकृत माओवादी, नेपाली कांग्रेस, एमाले र मधेसी मोर्चाका शीर्ष नेताहरूको गोप्य बैठक भइरहेको कीर्तिपुरको दक्षिण भेगमा पर्ने सेतिदेवी गाविस स्थित हात्तिवनको रिसोर्टमा घेराउ गर्न जान लाग्दा प्रहरीले नेवार लगायत आदिवासी जनजाति नेताहरूलाई बल्लुमा रोकेको थियो। चक्का जामपछि मात्र नेवार तथा जनजाति नेताहरूलाई कीर्तिपुरमा प्रवेश गर्न दिएको थियो। सो क्रममा नेवार नेताहरूमात्र नभई आदिवासी

जनजाति शेरपा, मगर, तामाङ लगायतका समुदायका नेताहरूलाई समेत रोकेको थियो। आदिवासी जनजाति नेता तथा कार्यकर्ताहरू शीर्ष नेताहरूको गोप्य बैठक भइरहेको स्थानमा पुगी अन्ततः नेताहरूलाई खबरदारी गर्दै नारावाजी समेत गरेको थियो।

शीर्ष नेताहरूले जातीय पहिचानलाई अस्वीकार गर्दै राज्य पुनर्संरचना गर्न लागेको सूचना आएपछि आक्रोशित आदिवासी जनजाति नेताहरू बैठक स्थल नै घेराउ गर्न मोटरसाइकल चाली गर्दै सो क्षेत्रमा पुगेका थिए। घेराउको क्रममा सेतिदेवी गाविसमा आदिवासी जनजाति नेताहरूले पहिचानको आधारमा राज्य पुनर्संरचना गर्नुपर्ने अन्यथा आफूहरूले संविधानलाई अस्वीकार गर्ने चेतावनी समेत दिएको थियो। आदिवासी जनजातिहरू बैठक स्थलमा नै पुगी दबाव दिएपछि अन्ततः शीर्ष नेताहरूको बैठक सोहि दिनमा स्थगित गरेको थियो। आइतवार देखि रिसोर्टमा वासै बसी २८ जना शीर्ष नेताहरू बैठक बसेको थियो। जनजातिहरूको नारावाजी बीचमा नै नेताहरूले आज बुधवा: पुन: बैठक बस्ने सहमति गरी विनानिष्कर्ष टुंग्याएको थियो।

नयाँ संविधानका लागि ४० दिन मात्र बाकि

दर्शन मोविकेयरले ल्याउँदैछ हंगामा

Buy One Mobile Set
Get One Mobile Set Free
only on limited set

(For SLC appeared students extra 4GB
Memory Card
& Mobile Caver Free)

Darshan Mobicare

Phone 4336776

मोबाइलदेखि
Laptop
सम्मका उपहार
लैजानुहोस्

सहकारीमा खाता खोल्नुहोस्

उपहार सबैलाई दिइनेछ।

(स्टक रहनुजेल सम्म मात्र)

विस्तृत जानकारीका लागि:

दर्शन बचत तथा ऋण सरकारी संस्था

नयाँबजार-३ फो.नं. ४३३६७७६

Rarahil Memorial School

Admission Open

for New Academic Session -2069

From Nursery to Grade VIII

Facilities and Services

1. Supportive and Encouraging Environment for Learning
2. Teaching to Enhance Students' Talents, Potential, and Creativity
3. Qualified and Trained Teachers with 1-year in-school teacher's training
4. Grade Teaching System from Nursery to Grade 5
5. Run by a not-for-profit Public Trust
6. Sufficient school infrastructure with 6 Buildings in 14-ropani land
7. Equipped with Science Lab, Library, and Computer Lab with Internet
8. Workshop Hall for Vocational Skills Training
9. Health Center for regular Health Checkups and Health Education
10. Hostel and Hygienic Canteen and Kitchen Facility
11. Free Transportation for Nursery students
12. 100% Pass in SLC every year, topped Southwest-Kirtipur region with 92.5% in 2067
13. Best English and Science Teacher Awards in the Kathmandu Valley in SLC 2067
14. Best performance in Basketball and other sports

We invite parents and students to visit and inspect our school for the above-mentioned facilities and services.

Contact:

Rarahil Memorial School Kirtipur, Kathmandu

Phone: 4330121, 4331249

Email: rarahil@mail.com.np

कानुनी सल्लाहकार
ज्ञानबहादुर महर्जन
प्रकाशक:
नजरराम महर्जन
सम्पादक
श्रीकृष्ण महर्जन
पुवन्धक
निरजमान सिंह
काठमाण्डौ जि. प्र. का दर्ता नं. २११-२०६७/०६८

व्यवस्थापन
भरत महर्जन, सनम श्रेष्ठ
फोटो पत्रकार
नविन जोशी
 प्रेस: शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाण्डौ
 कार्यालय: निम्नोली टोल: कीर्तिपुर नपा-३
 फोन नं.: ४३३३००७, ९८४१४०१०७७
 kirtipur_sandesh@live.com

सम्पादकीय

संवैधानिक प्रक्रियामा नजान फेरी षडयन्त्र

संविधान निर्माणको क्रममा सहमति गर्न नसकेपछि पटक पटक सहमतिका लागि भनी म्याद थप्दै अएका प्रमुख दलका शीर्ष नेताहरूले फेरी एक पटक म्याद थप गर्ने षडयन्त्र गरेको छ । पछिल्लो समयमा व्यवस्थापिका संसदको बैठकमा प्रमुख दलका शीर्ष नेताहरू समेत सहभागी भई वैशाख ५ गते सम्ममा सहमति हुन नसकेका विषयमा संवैधानिक प्रक्रिया अनुसार नै संविधानसभाबाट मतदानद्वारा टुंगोमा पुग्ने भनी निर्णय गरेको थियो ।

सोहि निर्णय अनुसार सहमतिको प्रयास स्वरूप हात्तिवनमा २८ जना शीर्ष नेताहरूको गोप्य बैठक बसेको थियो । सो बैठकमा सहमति हुन नसकेपछि गोप्य रूपमा सहमतिका लागि थप ५ दिनको म्याद थप्ने र ६ र ७ गते संविधानसभामा मतदान नगर्ने निर्णय गरेको छ ।

अहिलेको अवस्थामा मतदानमा गए पहिचानको आधारमा राज्य पुनर्संरचनाको पक्षमा बहुमत हुने र वैशाख १५ गतेभित्र बनाउने भनिएको मस्यौदा संविधान जनजातिहरूले चाहेको जस्तो बन्ने संभावना भएका कारण फेरी एक पटक षडयन्त्र गरि संवैधानिक प्रक्रियामा समेत नेताहरू नगएको भन्दा केहि फरक नपर्ला ।

धादिंग जिल्ला घर भएपनि कीर्तिपुर नयाँबजारमा जन्मनु भइ कीर्तिपुरमा हुर्केकी सम्भना अर्याल जनसेवा उच्च मा.वि.मा कक्षा ३ देखि अध्ययन गर्दै आइरहेकी छिन । २०६८ को एस.एल.सी परीक्षा दिएकी सम्भना अर्यालसंग कीर्तिपुर सन्देशले गरेको कुराकानीको केही अंश :

एसएलसी परीक्षा सकियो ?

– सकियो ।

एस.एल.सी. सकिएपछि कस्तो अनुभूति गर्नुभयो ?

– एकदम हलूका महसुस गरेकी छु । ठूलो भारी बिसाएको जस्तो अनुभूति गरेकी छु । एउटा लामो सिंढी पार गरेर अर्को सिंढी चढ्न विश्राम लिएको जस्तो लाग्छ ।

दिनको कति घण्टा पढ्नु हुन्छ ?

– खोई कति घण्टा भन्ने ? समयमा सुत्छु, समयमा उठ्छु । घरको काम पनि गर्छु । पढ्छु पनि ।

एस.एल.सी परीक्षामा तपाईंले कस्तो आशा राख्नु भएको छ ?

– राम्रै श्रेणीमा पास हुन्छु होला ।

त्यसको आधार के हो ?

– विद्यालयबाट लिइएको टेस्ट परीक्षामा भन्दा राम्रो गरेको छु । त्यसैले विशिष्ट श्रेणीमा नभएपनि प्रथम श्रेणीमा पास हुन्छु कि भन्ने आशा गरेकी छु ।

परिवारमा को को हुनुहुन्छ ? परिवारबाट कतिको सहयोग पाउनु भएको छ ?

– मेरो परिवार भन्नुनै आमा, दुईजना दिदीहरू र म गरेर चार जना छौं । मेरो आमाबाबु कामको खोजीमा कीर्तिपुरमा कोठा लिएर बस्नु भएको थियो । हामी तीनैजना दिदी बहिनी यहीं कीर्तिपुरमै जन्मेका हौं । म सानै छँदा मेरो बुबाको

स्वर्गवास भयो । तैपनि दुःखजिलो गरेर हामी यहीं बसिरहेका थियौं ।

तीनैजना दिदी बहिनीले पढीरहुनु भएको छ । तपाईंको आमाको एकलैको कमाईले कसरी पढ्नुभयो ?

– मेरो आमाले ज्याला मजदुरी गरेर हामीलाई रुखोसुखो खुवाएर हुर्काउनु भयो । पढाईको सवालमा मेरो दिदीहरू दुबैजनालाई कक्षा ६ देखि एस.एल.सी. पास नभएसम्म डा. देवकाजी ङंगोल सरको आर्थिक सहयोगमा नेपाल टुहुरा कल्याण संघ संस्थाको नजरराम सरले पढाउनु भयो । मलाई पनि कक्षा ३ देखि अहिलेसम्म उहाँहरूले नै पढाउनु भएको छ । म त कक्षा ५, ६ र ७ सम्म त्यही संस्थाको पाँगामा रहेको होस्टेलमा बसेर पढेकी थिएँ । मेरो दिदीहरूले एस. एल. सी. पास गर्नुभयो । संस्थामा सहयोग आउन कम भएपछि होस्टेल बन्द हुने हल्ला सुनेपछि होस्टेल छाडेर आमाकहाँ आएर बसेको हुँ । मेरा दिदीहरूले काम गरेर आमालाई सहयोग गर्नुभयो ।

नेपाल टुहुरा कल्याण संघ अहिले पनि चालु छ र ?

– खोई थाहा छैन । पोहोर सालदेखि संस्थाको कुनै गतिविधि देखेको छैन । नयाँ विद्यार्थीलाई सहयोग गरेको पनि थाहा छैन । तर डा.देवकाजी ङंगोल सरले हामीजस्ता पुराना विद्यार्थीहरू जो एस.एल.सी. परीक्षा दिँदैछन । उनीहरूलाई नजरराम सर मार्फत सहयोग गर्नु भएको छ ।

नजरराम सरले त गत वर्ष संस्थाकै बच्चाहरूको उजुरीमा जेल यात्रा गर्नुपर्थ्यो । उहाँमाथि लागेको आरोप प्रति तपाईंको के भनाई छ ?

– उहाँमाथि भूठा आरोप लागेका हुन । उहाँले हामीजस्ता बुबा नभएका

होशियार हिजोको इतिहास नदोहोरियोस् !

कीर्तिपुरवासी र त्रिभुवन विश्व विद्यालय बीचको झगडा विगत ५५ वर्षदेखि चल्दै आइरहेको छ ।

त्रि.वि.स्थापना गर्दाखेरि तत्कालिन सरकारले कीर्तिपुरवासीले जग्गा दिए वापत त्रिभुवन विश्व विद्यालयले भौतिक पूर्वाधार निर्माण र रोजगारीमा कीर्तिपुर वासीलाई प्राथमिकता दिने कुरा तत्कालिन सरकारले प्रकाशित गरेको सुचनामा उल्लेख गरिएको थियो । जसअनुसार सिकर्मि, डकर्मि काम कीर्तिपुरवासीले पाएका थिए । आफ्नो योग्यता अनुसार कतिजनाले रोजगार पनि पाएका थिए । तत्कालिन अवस्थामा कीर्तिपुरमा त्यति पढेलेखेका मान्छेहरू नै थिएनन् । जसले पढेका थिए उनीहरूले सरकारी नोकरी गरि सकेका थिए ।

तर आज त्यो स्थिति रहेन । समय परिवर्तनको साथै आज कीर्तिपुरवासी धेरै शिक्षित भइसकेका छन । आफ्नो हक अधिकार प्राप्तिको लागि जुरमुराएका छन ।

त्रिभुवन विश्वविद्यालयले पटक पटक गरी करिब ६५०० रोपनी जग्गा अधिग्रहण गरेर लिंदा थुप्रै जना भूमिहिन भएका थिए । कतिपयले कीर्तिपुरबाटै विस्थापित हुनुपर्थ्यो ।

अब सवाल उठ्छ त्रि.वि.ले कीर्तिपुरलाई के दियो ? थुप्रै जनाले

भन्छन त्रि.वि.ले गर्दा कीर्तिपुरको नाम चल्थ्यो । कीर्तिपुरको विकास भयो । यो सबै भूठ कुरा हुन । कीर्तिपुर त ऐतिहासिक नगर हो । गोरखाका राजा पृथ्वीनारायण शाहलाई दुईचोटि हराएको शहर हो । कीर्तिलक्ष्मी जस्ता वीरविरङ्गनाको शहर कीर्तिपुर हो । वरु त्रि.वि.ले गर्दा कीर्तिपुर को विकासमा पछाडि पारिएको छ ।

काठमाण्डौंमा रिडरोडको निर्माणको साथै शहरीकरण पनि तिब्र रूपमा बढ्दै गयो । तर कीर्तिपुरमा त्यति शहरीकरण हुन सकेन । यसको कारण त्रिभुवन विश्वविद्यालय हो । कीर्तिपुरको शहरीकरणको लागि सुविधाजनक पूर्वी क्षेत्रको सबै जग्गा त्रि.वि.ले लिइदियो । उत्तरी क्षेत्रमा भिरालो र दिखु नदी थियो । तत्कालिन अवस्थामा कीर्तिपुर भन्दा पिछडिएको भनेको बानेश्वर, ज्ञानेश्वरजस्तो ठाउँ आज कति विकसित भइसकेका छन । कीर्तिपुर प्रवेशको लागि त्रि.वि. भएर आउनु पर्छ । कीर्तिपुरवासीको आफ्नै प्रवेश बाटो छैन । अनि कसरी त्रि.वि.ले कीर्तिपुरवासीलाई विकास गर्न दिन्छ ?

त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा करिब १६०० कर्मचारी कार्यरत छन । जसमा कीर्तिपुरवासी १०० जना पनि छैन । शिक्षाको विकासको साथै रोजगारीको लागि योग्य सक्षम व्यक्तिहरूको संख्या बढ्दै गयो । कीर्तिपुरलाई पनि

बेरोजगारी समस्याले गाँज्नु थाल्यो । खानाले भरिएको थाल आफ्नो अगाडि हुँदाहुँदै पनि कीर्तिपुरवासीले त्यो थालको खाना खान पाएको थिएन । आफ्नो अगाडि राखेको थालको खाना खान कीर्तिपुरवासीले संघर्ष गर्नुपर्थ्यो । जुन ५५ वर्षदेखि चलेर आइरहेको छ । जहिले आन्दोलन भएपनि कीर्तिपुरवासीको विरुद्ध कीर्तिपुरवासीलाई नै प्रयोग गरेर आन्दोलन तुहाइदिने गर्दै आइरहेको छ । अहिले पनि नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषदले त्रि.वि. सेवा आयोगमा तालाबन्दी गरेर आन्दोलन गरिरहेको छ । आन्दोलनकारी पक्षलाई वेवास्ता गरेर राजनैतिक दलहरूलाई वार्तामा बोलाएर त्रि.वि.ले पहिलेदेखि गर्दै आइरहेको “फुटाउ र राज गर” नीतिलाई अबलम्बन गरिरहेको छ । जसमा राजनैतिक दलहरू फसिसकेका छन ।

त्यसैले कीर्तिपुरका जनता भनिरहेका छन । खबरदार ! त्रि.वि. को षडयन्त्रमा फसेर हिजोको इतिहास नदोहोरियोस् कीर्तिपुरवासीलाई धोखा दिन पाइँदैन ।

देशको ठूला ठूला आन्दोलनमा महत्वपूर्ण भूमिका निभाउने कीर्तिपुर वासी अहिले आफ्नो लागि जस्तोसुकै बलिदान दिन तयार भएका छन । आफ्नो हक र अधिकार नलिइ नछाड्ने प्रण गरिसकेका छन । — मनरा

जनसेवाकी सम्भना भन्छिन्

बच्चाहरूलाई बुबाको माया दिनुहुन्छ । हाम्रो हरेक समस्यामा उहाँले साथ दिनुहुन्थ्यो । उज्ज्वल भविष्यको लागि सल्लाह दिनुहुन्थ्यो । विद्यालयमा आएर हामी विद्यालय गए नगएको निरिक्षण गर्नुहुन्थ्यो । हामी विरामी भएको थाहा पाउनु भयो भने अस्पताल लगेर औषधोपचार गराउनु हुन्थ्यो । उहाँको प्रेरणाले गर्दा नै आज हामी यो स्थितिमा आइपुग्यौं । अर्काको वहकाउमा आएर ती केटीहरूले त्यस्तो आरोप लगाएका मात्र हुन । म पनि तीन वर्ष त्यही होस्टेलमा बसेको थिएँ । मसँग त त्यस्तो केही नराम्रो व्यवहार गर्नुभएन । बाबु नभएकी म टुहुरालाई उहाँले बाबुको माया दिनुभयो । म होस्टेलमा नबसे पनि बरोबर त्यहाँ गैरहन्थेँ । ती बहिनीहरूले त्यस्तो केही कुरा भनेको थिएन । नजर राम सरलाई हनुमान ढोका लगेको दिनभन्दा अगिल्लो दिन र त्यही दिन पनि ती केटीहरू नजरराम सरकहाँ आएर चिया पकाएर खाएका थियौं । नजरराम सरको घरमा हामी जाँदा ममी, भाउजू सबैले त्यतिकै माया गर्नुहुन्थ्यो । शनिवार को दिन र अरू विदाको दिन हामी सर कहाँ गएर कम्प्यूटर सिक्न जान्थेँ । भोक लाग्यो भनेपछि दूध पाउरोटी किनेर ल्याएर खुवाउनु हुन्थ्यो । घरमा ममी भाउजू नभएको बेलामा हामी आफै भान्सामा गएर दूध या चिया बनाएर खान्थेँ । सोच्दै नसोचेको घटना एक्कासी कसरी भयो ? नजरराम सर त्यस्तो अनैतिक व्यक्ति नै हुनुहुन्न । हाम्रो संस्थाबाट थुप्रै दिदीहरूले एसएलसी पास गरिसक्नु भएको छ । मेरै दुईजना दिदीहरूले पनि त्यही

संस्थाबाट एस. एल. सी.पास गरी—सक्नुभयो । सबैलाई चाहिने सामान दिने नजरराम सरनै हुनुहुन्थ्यो । कसैको मुखबाट त्यस्तो केही कुरा सुनेको छैन । उहाँलाई भूठो आरोपमा फसाईएको हो भन्ने कुरो अदालतबाट पनि प्रमाणित भइसकेको छ । अदालतबाट सफाई पाएर उहाँ घर फर्किसक्नुभयो ।

तपाईंको जिन्दगीमा अहिलेसम्मको सबैभन्दा दुःखद क्षण कुन थियो ?

– हामीजस्ता गरीवहरूको जीवनमा दुःखका क्षण त थुप्रै पटक आइसक्यो । तर सबैभन्दा दुःखद क्षण भनेको आफ्नो बाबुजस्तो मानेर आइराखेको नजरराम सरलाई अदालतमा हतकडी लगाएर ल्याएको देख्दा त्यही दिन भूठो आरोपमा पुर्पक्षको लागि भनेर जेल लैजान तीनजना प्रहरीले उहाँलाई दोहोर्‍याएर लगेको देखेपछि मैले मन थाम्न सकेन । म त अदालत परिसरमै डाँको छाडेर रोएकी थिएँ । त्यो भन्दा पहिले सरकारी वकिल कार्यालयमा जाँदा पनि म रोएको थिएँ । त्यसदिन म जस्ता थुप्रै छोरीहरू अदालतमा उपस्थित भएका थियौं । निर्दोष भन्ने थाहा पाउँदा पाउँदै पनि नजरराम सरलाई जेल जानबाट रोक्न नसकेकोमा साह्रै दुःख लागेको थियो । अब हामीले पढ्न पाउने हो कि होइन भन्ने पीर लागेको थियो । त्यतिबेला नन्दकुमारी माम पनि त्यहीं हुनुहुन्थ्यो । नरोऊ तिम्रो पढाईको निरन्तरता म दिन्छु । म सहयोग गर्छु भनेर उहाँले ढाडस दिनुभयो । तैपनि त्यस राती मैले खाना नै खाइन । दश कक्षा पढिरहँदा नन्दकुमारी मामले कहिल्यै फीस माग्नु भएन । टेस्टको रिजल्ट पछि मात्र डा.

देवकाजी ङंगोल सरले नजरराम सर मार्फत हाम्रो विद्यालय शुल्कको लागि चेक पठाउनु भयो भन्ने नन्दकुमारी मामले जानकारी दिनुभयो ।

खुशीको क्षण ?

– मेरो जिन्दगीमा खुशीको क्षण पनि धेरै पटक आयो । तैपनि सबभन्दा खुशीको क्षण भनेको नजरराम सरलाई अदालतले सफाई दियो भन्ने खबर सुन्दा म यति खुशी भएको थिएँ । नजरराम सर हँसिलो मुहार गरेर जस्ताको तस्तै आउनु भएको देखेको क्षण नै मेरो जीवनको अहिलेसम्मको सुखद क्षण मानेको छु ।

अब भविष्यमा के गर्ने विचार छ ? पढाईको निरन्तरता हुन्छ कि हुन्न ?

– अब त म ठूली भइसकेकी छु । केही काम गरेर भएपनि म पढाईलाई निरन्तरता दिन्छु ।

के विषय लिएर कहाँ पढ्नु हुन्छ ?

– विशिष्ट श्रेणीमा पास भएपनि साइन्स या नर्स पढ्ने क्षमता छैन म्यानेजमेन्ट पढ्ने हो । जनसेवामा नै पढ्छु ।

कलेजस्तर पनि त्यही विद्यालयमा पढ्ने ? अन्त पढ्ने इच्छा छैन ?

– छैन । जनसेवामा नन्दकुमारी माम जस्ता माया गर्ने, अनि धेरैजसो चिन्ने जानेका शिक्षकहरू हुनुहुन्छ । त्यही पददा सजिलो होला भन्ने ठानेको छु ।

विनोद श्रेष्ठ

नयाँ वर्ष वि.सं. २०६९ सालको उपलक्ष्यमा समस्त कीर्तिपुरका बासिन्दाहरूलाई धेरै शुभ-कामना व्यक्त गर्न चाहन्छु। यसैको सन्दर्भमा मलाई जानकारी भए अनुसार कीर्तिपुरको इतिहास बारेमा छोटो वर्णन गर्दछु। स्वयम्भू पुराणको अनुसार कीर्तिपुरलाई पद्मकुटगिरी भनी उल्लेख गरिएको पाइन्छ। चीनबाट विपस्वी बुद्ध भ्रमण गर्न आउँदा चन्द्रागिरी डाँडामा पुग्छ। त्यस डाँडाबाट हेर्दाखेरि उपत्यका तलाउको रूपमा रहेको हुन्छ। त्यसवेला उहाँले आफूसँग भएको कमलको बीउ यस तलाउमा छरेर यहाँ धर्म, शान्ति फैलाउनु पर्छ भनी फर्कि जान्छ। छ महिनापछि यहाँ फर्केर आउँदा तलाउको बीच भागमा पद्म (कमल) फूल फुलेको डाँडा जसलाई अहिले स्वयम्भू भनेर चिनिन्छ भने त्यस कमलको फूलको डाँठ उम्रेर आएको डाँडालाई पद्मकुटगिरी जसलाई अहिले कीर्तिपुर भनेर चिनिन्छ। मन्जुश्रीले चोभार को डाँडाको बीच भागमा काटेर तलाउको पानी बाहिर पठाएर यहाँ बस्ती बसाउने कार्य गर्दछ। त्यसैगरि नेपालको इतिहासकारहरूले पशुपतिको उत्पत्ति बारेमा उल्लेख गर्दा कीर्तिपुरमा रहेका नन्द ग्वा (गोपाली/ग्वाला)को बहुही नामको गाईले दिनदिनै दूध चढाउन जाने गर्दा पत्ता लागेको भन्ने कुराहरू विभिन्न ग्रन्थहरूमा उल्लेख गरेको छ। आजभन्दा सयवर्ष अगाडिसम्म पनि पशुपति क्षेत्रको रेखदेखमा कीर्तिपुरेहरूको महत्वपूर्ण भूमिका रहेको पाइन्छ। यहाँबाट के स्पष्ट हुन्छ भने कीर्तिपुरको इतिहास खोतल्दा काठमाण्डौको स्वयम्भू र पशुपतिनाथको उत्खननसँग घनिष्ठ सम्बन्ध रहेको देखिन्छ।

मथुराबाट भगवान श्री कृष्ण बाकासुर दैत्यलाई मार्नको लागि भष्मासुर डाँडामा आएको बेला उनीसँग आएका केही ग्वालाहरू यहाँ डाँडाको वातावरण र हावापानी राम्रो भएको कारण बस्ती बसाल्न थाल्छ। पछि यस कीर्तिपुरको डाँडाको आग्नेय कोण (दक्षिण र पश्चिमको बीच पाखोमा) ग्वालाहरू (गोपालीहरू)द्वारा बस्ती नै बसालेको थियो। जङ्गलको बीचमा बस्ती बसाएको हुनाले यो ठाउँलाई गुँदै भनेर भनिन थालियो। कीर्तिपुरको बाघभैरव देवताको उत्पत्ति यिनै ग्वालाहरूले गोठालो जाँदा भएको भन्ने जनश्रुति रहेको पाइन्छ।

गोपालवंशीमा काठमाण्डौ उपत्यकामा कुनै प्रकारको विकास भै सकेको थिएन। किराँतहरूले यहाँ कीर्तिपुरमा त्यति सारो जरो गाड्न सकेनन् र लिच्छवीकालमा केवल धार्मिक स्थलकै रूपमा मात्र सिमित भएको थियो। लिच्छवीकाल पछि राजा शिवदेव तृतीयले यो बस्तीलाई सुव्यवस्थित (शहरी/राजधानी) रूपले कीर्तिपुर वरिपरि गढ पर्खाल निर्माण गरेर ठूला ठूला ढोकाहरू निर्माण गरी एकदम बलियो किल्लाको रूपमा सुविधा सम्पन्न बनाई दिएको हुनाले उनको कीर्तिलाई स्मरण

कीर्तिपुरको संक्षिप्त इतिहास

गरी “कीर्तिपुर” भनेर नामाकरण गरेको वंशावलीहरूमा उल्लेख भएको पाइन्छ। विभिन्न ठाउँका मानिसहरू यस डाँडामा मुलाको बिउ लिन आउने कारणले गर्दा यस ठाउँलाई केपु (मुलाको बिउ) भन्न थाले र पछि अपभ्रंश भएर किपू हुन गएको जन विश्वास रहेको पाइन्छ। यसरी कीर्तिपुरको नाम विभिन्न समयमा परिवर्तन भई पद्मकुटगिरी, पद्मकाष्ठपुर, गुँदै, कीर्तिपुर, केपु, किपू आदि नामाकरणबाट सम्बोधन गरिएको पाइन्छ। बाघभैरव क्षेत्रलाई अहिले पनि स्थानीय बासिन्दाहरूले गुँदै भन्ने गर्दछ भने कीर्तिपुर को पुरै बस्तीलाई ‘किपू’ वा ‘कीर्तिपुर’ भन्ने गरेको पाइन्छ।

कीर्तिपुर डाँडालाई हिन्दु धर्म र चोभारको डाँडोलाई बौद्ध धर्मको प्रतिकको रूपमा विकास हुँदै गइरहेको बेला राजा अशोकले पाटनमा चारथुर स्थापना गरि सकेपछि कीर्तिपुरमा र पाटनमा दुरुस्त सबै मिल्ने गरि चिलन्चो चैत्यको पनि निर्माण गरिएको थियो भनेर विदेशी इतिहासकारहरूले उल्लेख गरेको पाइन्छ। कीर्तिपुरको चिलन्चो चैत्य बनाउन सकेपछि बाँकि भएको श्रोत र साधनबाट गुप्तौ दरवारको अगाडि र तननीको चोकमा पनि चैत्य बनाएको भन्ने जनविश्वास रहेको पाइन्छ। त्यसपछि कीर्तिपुरभित्र नै हिन्दु र बौद्ध दुवै धर्मको प्रभुत्व जम्न गएको थियो। पागु टोल, वर्ष ९२ को गंगामान नकर्मिज्यूले भन्नुभए अनुसार एकताका कीर्तिपुर देश भित्र नै दुई दाजुभाइ (शिवरत र देवरत) ले कीर्तिपुरलाई विभाजन गरेर छुट्टा छुट्टै राज्य चलाएको पनि थियो। बाघ भैरव मन्दिर प्राङ्गण बाहिरको नारायण मन्दिर लाई बीच भागमा पारेर पूर्वतिर देवरतले र पश्चिमतिर शिवरतले राज्य चलाए त्यसपछि यहाँ मनाउने हरेक जात्रा, चाडपर्व आदि सबै विभाजन हुन गई दुवैतिर जात्रा, चाडपर्व मनाउने गरिएको पाइन्छ। त्यतिबेला शिवरततिरकोहरू देवरततिर जात्रा गरेर घुमाउन लग्ने गर्दैन भने देवरततिरकोहरू शिवरततिर जात्रा, खट आदि घुमाउन लग्ने गरिदैनथ्यो। तर एक ठाउँको मानिसहरू अर्को ठाउँको जात्रा र चाडपर्व हेर्न र मनाउन जाने चाहिँ गर्दथ्यो। त्यसैले गर्दा यी दुई बीच यहाँ हरेक जात्रा र चाडपर्व, नाटक आदिको प्रतिस्पर्धा हुन गई धेरै विकसित हुन गएको थियो। त्यसवेलादेखि कीर्तिपुर मा शिवरत र देवरत क्षेत्रको रूपमा सम्बोधन गर्ने गरिएको पाइन्छ। पछि फेरि शिवरततिर पनि बौद्ध स्तुपहरू बन्न थालेपछि एक ठाउँको जात्रा, चाडपर्वहरू आदि एकै ठाउँबाट शुरू गरि मनाएर दुवैतिर घुमाउन लग्ने परिस्थितिको वातावरण बन्न गएको थियो।

राजा शिवदेव तृतीयले यस डाँडालाई चची नगर उपत्यका वा राजधानीको रूपमा विकास गरेका थिए। त्यतिबेला यहाँ कीर्तिपुर देशलाई गढ पर्खालले वरिपरि घेरिएर ढोकाहरू राखिदिएको थियो। जसले गर्दाखेरि गढ पर्खाल बाहिरको मानिसहरू यही ढोकाबाट मात्र कीर्तिपुर भित्र छिर्न सकिन्थ्यो। अन्य ठाउँबाट यहाँ भित्र छिर्न सकिदैनथ्यो। पर्खाल बाहिर पनि वरिपरि पोखरीहरू निर्माण गरिएको थियो। मच्छेगाउँको

दूधपोखरीदेखि कुलो बनाएर कीर्तिपुर वरिपरि रहेको पोखरीसम्म पानीको व्यवस्था गरिएको थियो। कीर्तिपुरका बासिन्दाहरूले पनि त्यतिबेला कीर्तिपुरभित्र प्रसस्त कामहरू गर्ने गर्दथे। प्रायजसो सबैजना कृषक नै थिए। कोही पनि कामको लागि कीर्तिपुरभन्दा धेरै टाढा गएर काम गर्न जानु पर्दैनथ्यो। बरु कीर्तिपुरभन्दा बाहिर को मानिसहरू कीर्तिपुरमा आएर काम गर्ने कामहरू सिकने वातावरण त्यतिबेला बनेको थियो।

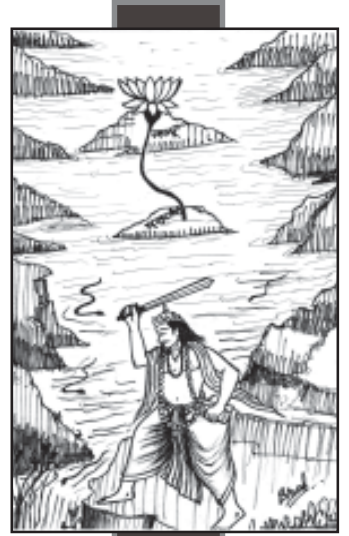
मल्लकालतिर आइपुग्दा नेपालको व्यापारको एउटा नाका कीर्तिपुर पनि थियो। त्यसैले यहाँ त्यतिबेला नेपालको विभिन्न ठाउँका मान्छेहरू जस्तो साँखु, पनौती, साँगा, भक्तपुर, चापागाउँ, मकवानपुर, फर्पिङ्ग, थानकोट, नुवाकोट, भिमफेदी, चिसापानी, चितलाङ्ग, बाढबिसे, नौबिसे, आदि विभिन्न ठाउँका व्यापारीहरू यहाँको नाका हुँदै व्यापार व्यवसाय गर्न आउने गर्दथ्यो भने तिब्बततिरको व्यापारीहरू पनि यही नाका हुँदै भारतसम्म, भारतदेखि तिब्बतसम्म व्यापार गर्न जाने पनि गर्दथ्यो। त्यतिबेला उपत्यकाको काठमाण्डौ, भक्तपुर, पाटन र अन्य ठाउँबाट आएका मानिसहरू समेत यहाँ कीर्तिपुरेहरूको कामहरू देखेर छक्क पर्दथ्यो। कीर्तिपुर हेरू हरेक कुरामा सिपालु थिए र एकजुट भएर देश विकास र सामाजिक कार्यहरू गर्ने गर्दथ्यो। चाहे माटोको भाँडो बनाउन होस् वा घर बनाउन होस्, चाहे भजन गर्न होस् वा बाजाहरू बजाउनमा होस्, अन्नबाली अथवा खेतीपाटी होस् वा करेसावारी होस्, चाहे ढुङ्गाको बाटो बनाउन होस् वा पर्खाल बनाउन होस्, पाटी पौवा बनाउन होस् वा कुवा र इनार खन्नेमा होस्, कपडा बुन्न होस् वा सुकुल बुन्न होस्, आदि विविध कुराहरूमा यहाँका मानिसहरू अन्य ठाउँको भन्दा सिपालु नै थिए। हरेक कुरामा मल्लकालतिर आइपुग्दा उपत्यका बीच यी कुराहरूमा प्रतिस्पर्धा गर्ने चलन पनि थियो। कीर्तिपुर को शीप देखेर अन्य गाउँका मल्ल राजाहरू निकै डाहा गर्ने गर्दथे। कीर्तिपुर हेरूको हेरेर (नक्कल गरेर) भक्तपुरमा, काठमाण्डौमा र पाटनमा पनि यहाँको जस्तै ढोका र पोखरीहरू बनेको थियो। मल्लकालको पछिल्लो समयमा कीर्तिपुर हेरूलाई कसरी भाड्न सकिन्छ भन्नेतिर उपत्यकाका मल्ल राजाहरू लागीपरेका थिए।

नेपालको इतिहासमा राजा यक्ष मल्लले आफ्नो विजय अभियानको अन्त्यमा सम्पूर्ण राज्य आफ्ना छोराहरूलाई बाँडिदिएको थियो। जसले गर्दा सिंगो राज्य पुनः विभिन्न स-साना टुक्रा टुक्रा राज्यहरूमा विभाजित हुन पुगेको थियो। यक्ष मल्लपछि उपत्यकाका स-साना राज्यहरूमा राजनैतिक र आर्थिक पक्षमा भन्दा पनि कला, साँस्कृतिक तथा देव-देवालयहरूको स्थापना र विकास तर्फ विशेष उन्नति भएको थियो। यी उपत्यकाका राजाहरू बीच कला सम्बन्धी प्रतिस्पर्धा हुन गएको थियो। त्यतिबेला कुनै राजाले ठूलो घण्टा स्थापना गर्‍यो भने अर्को राजाले पनि त्यस्तै गर्नुपर्ने, एकजनाले ढुङ्गाको अग्लो चारपाटे लिंगो खडा गर्‍यो भने अर्कोले पनि सके त्यो भन्दा पनि अग्लो नसके त्यस्तै लिंगो खडा गर्ने गर्दथ्यो। त्यस्तै

प्रकारले आ-आफ्ना दरवारभित्र धाराहरू बनाएको तथ्य उपत्यकाको दरवारहरू अवलोकनबाट थाहा हुन आउँछ। त्यतिबेला कीर्तिपुरको लायकू दरवारभित्र पनि पोखरी र ढुङ्गो धाराहरू थियो होला भन्न सकिन्छ। त्यस्तै गरी संगीत, नाटक खेल र चाडपर्वहरू मनाउनमा यी उपत्यकाका राज्यहरू बीच निकै ठूलो प्रतिस्पर्धा हुने गर्दथ्यो। अठारौँ शताब्दीको मध्यतिरदेखि उपत्यकाका मल्ल राजाहरू बीच तँछाड मछाड र नकारात्मक प्रतिस्पर्धा मात्र होइन कि ती राज्यहरूमा कहिले के हुने हो भन्न नसकिने खालको स्थितिको सृजना हुन पुग्यो।

मल्ल कालदेखि उपत्यकाका काठमाण्डौ, ललितपुर, र भक्तपुरमा मुद्राको प्रचलन भएता पनि यहाँ कीर्तिपुरमा आफ्नो छुट्टै मुद्रा भने राजा शिवदेव तृतीयले पच्चीस पैसाको सुकी प्रचलनमा ल्याएका थिए। राजा शिवदेव पछि उक्त मुद्रा लोप भएर गयो। त्यसपछि फेरि कीर्तिपुर स्वतन्त्र राज्यका रूपमा रहन गई मुद्राको अभवामा फेरि वस्तु विनिमय व्यवस्थालाई नै अपनाउन बाध्य हुनु पर्‍यो। त्यतिबेला उद्योग धन्दाको विकास कीर्तिपुरमा नभएकोले जनताहरू पूर्णतः कृषि कार्यमा लागेको हुनाले मुद्राको खास आवश्यकता महसुस गर्नु परेको थियो। यसरी कीर्तिपुर मा त्यतिबेला मुद्राको चलन नभएको भएपनि यहाँका बासिन्दाहरू सुखी र खुशी नै थिए। पछि रत्न मल्लले काठमाण्डौ र कीर्तिपुरमा राज्य गर्दा त्यसताका काठमाण्डौकै मुद्रा कीर्तिपुरमा प्रयोग भएको थियो। तिब्बतको पनि आफ्नै मुद्रा नहुनाले नेपालका उपत्यकाका राज्यहरूले सुन चाँदीको सट्टा आफ्नो मुद्रा दिने गर्दथे। त्यसबाट भक्तपुर, ललितपुर र काठमाण्डौका राजाहरूलाई प्रशस्त अर्थ लाभ हुने गर्दथ्यो। त्यसैको लागि यी उपत्यकाका राज्यहरूले एक अर्काको विरुद्ध कैयौँ सन्धी गरे तर कुनै पनि सन्धि सम्झौताहरू दिगो हुन सकेको थिएन। एक वर्ष कान्तिपुर र भक्तपुर मिली ललितपुर माथि हमला गर्ने गर्दथ्यो भने अर्को वर्ष कान्तिपुर र ललितपुरको संयुक्त आक्रमणको सामना गर्न भक्तपुरेहरू तयार रहनु पर्दथ्यो। फेरि अर्को वर्ष भक्तपुर र ललितपुरले कान्तिपुरको विरुद्ध हमला गर्न मोर्चाहरू खोले गर्दथ्यो। यस्तो जटिल अवस्थामा कीर्तिपुरेहरूले ती उपत्यकाका राज्यहरूलाई आपसी भै-भगडामा नलागि पारस्परिक सर-सल्लाहबाट तिब्बत तर्फको समस्या समाधान गर्न आग्रह गर्ने गरेका थिए।

रत्नमल्लको मृत्यु पछि रण मल्लले कीर्तिपुरमा राज्य गरे भने राय मल्लले काठमाण्डौमा राज्य गरेको थियो। त्यसपछि कीर्तिपुर भित्रको गाउँहरूको सीमा हेरफेरको क्रममा कीर्तिपुर अन्तरगतका गाउँहरू कहिले काठमाडौँ उपत्यकामा त कहिले ललितपुर उपत्यकाका राज्यमा पर्ने गएको थियो। यस्तो खालको राजनीतिक कृयाकलापको कारणले गर्दा कीर्तिपुरमा विकासको गतिमा अवरोध खडा भएको थियो। पृथ्वीनारायण शाहले कीर्तिपुर माथि हमला गर्दाखेरि उपत्यकाका यी तीन राज्य काठमाण्डौ, ललितपुर र भक्तपुर बाट सैन्य सहयोग नपाएपछि भने कीर्तिपुर भित्रकै भारदारहरूले स्वतन्त्र राज्य खडा

गरि युद्ध लडेर विजय हासिल गरे। तर पृथ्वी नारायण शाहले छलकपट गरि कीर्तिपुर माथि आफ्नो कब्जा जमाउन थालेपछि भने फेरि कीर्तिपुर ललितपुरको अधिनमा रहन पुग्यो। त्यसपछि पृथ्वी नारायण शाहले कीर्तिपुरको दरवार र गढ पर्खालहरू भत्काउनुका साथै सार्वजनिक स्थलहरूको तहस नहस गरेपछि कीर्तिपुर का बासिन्दाहरूले यी संरचनाहरूको बनाउने र संरक्षण गर्ने आँट सम्म गर्ने गर्दैन भने यहाँको जनताहरूलाई पनि धेरै दुःख दिइयो। शाहकाल पछि भक्तपुर, ललितपुर र काठमाण्डौमा जुन हेरचाह गरियो त्यस्तो हेरचाह कीर्तिपुरका दरवार र भौतिक संरचनाहरूलाई कसैले गरेन। त्यसपछि विकासका कार्यहरू समेत अवरोध खडा भई कीर्तिपुर ओफेलमा पर्न थाल्छ। यहाँका सम्पूर्ण जनताहरू डकमी, सिकमी र ज्यामी हुनाका साथै राणाकालमा भिमफेदी देखि काठमाण्डौ सम्म उल्लिंकाठद्वारा मानिसहरूलाई बोकेर गुजारा समेत गर्ने गरिन्थ्यो। त्यतिबेला कृषकहरूले जग्गामा खेतिपाति गरेवापत सरकारलाई भारा (घाँस, दाउरा आदि) पुर्‍याउन जाने गर्दथ्यो। वि.सं. २०१३ सालमा कीर्तिपुरेहरूको कमाई खाने जमिन समेत त्रिभुवन विश्वविद्यालय स्थापना गर्नको लागि सरकारले अधिकरण गरेपछि कीर्तिपुरेहरू भन अर्को आर्थिक चपेटामा पर्ने गएको थियो। त्यसपछि नेपालकै सबैभन्दा ठूलो विश्वविद्यालयलाई राजधानी अन्तर्गत पार्नु पर्दछ भनेर कीर्तिपुरे फेरि काठमाण्डौ उपत्यकामा पर्ने गयो। वि.सं. १९९० सालमा महा भुकम्प आउँदा खेरि कीर्तिपुरमा कुनै घर पनि भत्किएन भने कीर्तिपुरेहरूद्वारा निर्माण गरिएको ठूलठूला राणाकालिन भवनहरू पनि त्यति भत्किएन।

त्यसपछि कीर्तिपुरका डकमी र सिकमीहरूको माग उपत्यकाका तीनवटै शहरमा मात्र हैन उपत्यका बाहिर पनि बढ्न जान्छ। त्यसपछि मात्र मुद्राको चलन फेरि कीर्तिपुरमा बढेर गएको पाइन्छ। वि.सं. २०१५ सालतिर कांग्रेसका नेता गणेशमान सिंहले यी जनताहरूले दुःख पायो भनेर सरकारलाई भारा तिर्न जाने कार्यलाई मिनाहा गरिदिए। वि.सं. २०२१/२२ सालतिर जग्गा जमिनहरूको नापी नक्सा गरी जनताहरूको आ-आफ्नो हक र अधिकार को सुरक्षित व्यवस्था गर्ने गर्दछ। त्यसपछि मात्र कीर्तिपुरमा दरवार, दरवार क्षेत्र, सरकारी घर-जग्गाहरू, सार्वजनिक जमिनहरू भोग चलन अनुसार आ-आफ्नो नाममा दर्ता गर्ने गर्दछ।

वाकि ५ पेजमा....

नेपाली भाषाको माध्यमबाट नेपालभाषा सिक्नौं

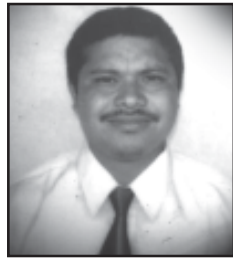
नेपालभाषा ————— नेपाली भाषा

महंया अंग-

शरीरको अंग

१. प्वा: - पेट	नुग: - मुटु
२. गौचा - गोलिगाँठो	पुलि - घुँडा
३. लप्पा - पाखुरा	तुति - खुट्टा
४. जनफा - ढाड	महुतुसी - ओठ
५. दाही - दाही	महुतु - मुख
६. हि - रगत	टेपुचा - नाइटो
७. म्ह - शरीर	लुसि - नङ्ग
८. क्वय - हाड	ग:प: - घाँटी
९. दुरुपा - दूध	हिनु - नसा
१०. नगु:पा - छाती	न्हाय - नाक
११. न्यता: - गाला	ब्वह: - काँध
१२. मन:चा - चिउँडो	छ्यंगू - छाला
१३. न्हायप - कान	न्हियं / छुयं - पुच्छर
१४. मिखा - आँखा	वा - दाँत
१५. ख्वा:पा: - अनुहार	ककु/ग:पा: - घाँटी
१६. पति - औला	म्ये - जिन्नो
१७. पालि - खुट्टा	जँ - कम्मर
१८. कपा: - निधार	ल्हा: - हात
१९. सँ - रौ	मिखा फुसि - आँखीभौ
२०. छयँ - टाउको	खम्पा - तिघ्रा
	पा:ल्हा: - हत्केला
	नाडी - नाडी

खेलकूदको दृष्टिकोणले २०६८ साल सफलतम वर्ष

नवीन महर्जन

खेलकूदको दृष्टिकोणले २०६८ साललाई उपलब्धिको वर्ष अर्थात् सफलतम वर्षको रूपमा लिन सकिन्छ । विशेषगरी क्रिकेट, फुटबल, छैठौँ राष्ट्रिय खेलकूद प्रतियोगिता, दक्षिण एसियाली भारतोलन च्याम्पियन, पहिलो दक्षिण एसियाली आर्मी स्पोर्ट्स मिट, एभरेस्ट तेक्वान्डो च्याम्पियनशीप लगायतका थुप्रै प्रतियोगिताको सञ्चालन र साथै विभिन्न प्रतियोगितामा सहभागिता भइ राम्रो नतिजा निकाल्न सफल भएको देखिन्छ । यस अर्थमा २०६८ साललाई खेलकूदको दृष्टिकोणले सकारात्मक वर्षको रूपमा लिन सकिन्छ ।

क्रिकेट खेलमा नेपालले सबभन्दा राम्रो प्रदर्शन गरेको वर्षको रूपमा लिन सकिन्छ । नेपालले स्वदेश र विदेशमा क्रिकेट खेलले चर्चा पाउन

सफल भएको छ । नेपाल आईसीसी अन्डर नाइन्टिन वर्ल्डकप क्रिकेटमा छनोट भएको छ । एसीसी महिला अन्डर नाइन्टिन च्याम्पियनसिपको उपाधिमा ह्याट्रिक गर्न सफल भएको छ । आईसीसी वर्ल्ड ट्वान्टी-ट्वान्टी क्रिकेटमा सातौँ स्थानमा रहन सफल भएको छ र वर्ष अन्ततिर इन्डियन प्रिमियर लिगको टिम र जस्थान रोयल्स जस्को कप्तान राहुल ड्रिडिड छन । त्यस टिममा ट्रायलमा जान नेपाली स्टार क्रिकेट शक्ति गौचन सफल भएको थियो । यसरी क्रिकेट खेलमा गत वर्ष २०६८ सालले उल्लेखनिय प्रदर्शन गरिएको थियो । साथै आइसिसि एसोसियेट एन्ड एफिलिएट्स प्यानलका नेपाली अम्पायर बुद्धि बहादुर प्रधानले अफगानिस्तान र आयरल्यान्ड विच छनोटको फाइनल खेल खेलाएका थिए । यी दुई टिम आगामी २०१४ मा हुने वर्ल्डकप ट्वान्टी-ट्वान्टी मा छनोट भएको टिम हो ।

त्यसैगरी फुटबल खेलको अन्तर्राष्ट्रिय फुटबल महासंघ (फिफा) का अध्यक्ष सेप

ल्काटरको नेपाल आगमन पनि एक सकारात्मक विषयको रूपमा लिन सकिन्छ जस्तै नेपाली फुटबललाई विश्व सामु चिनाउन मद्दत गर्‍यो । एएफसी च्यालेन्ज कपको सफल आयोजना, १२ वर्ष पछि नेपाल साफ च्याम्पियन सिपको सेमिफाइनल खेल्‍यो । वर्ल्डकप छनोटको दोश्रो चरणमा पुग्न । ए डिभिजन लिगको एक दशक पछि पुनः सञ्चालन हुनु यो हिसावले फुटबल खेल सुधार उन्मुख देखिन्छ जस्तै गर्दा फिफा वरि यतामा नेपालले सुधार गरिराखेको अवस्थामा छ ।

गत वर्ष राष्ट्रिय खेलकूद परिषदले दक्षिण एसियाली खेलकूद, एसियाड ओलम्पिक लगायत अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगितामा सफलता हात पार्नेलाई आकर्षक पुरस्कारका लागि सरकारसँग गरेको सिफारिसले खेलाडिलाई उत्साहित बनाएको छ । जस्तै गर्दा खेलाडिहरूले खेल प्रति समर्पित भएर लाग्न सक्ने वातावरण बनाउन सफल भएको देखिन्छ साथै राष्ट्रबाट सम्बोधन भएको अनुभूति गरेको छ । कीर्तिपुर क्षेत्रको

खेलकूदको दृष्टिकोणले हेर्ने हो भने २०६८ सालमा सम्पन्न छैठौँ राष्ट्रिय खेलकूदमा कीर्तिपुरबाट साइक्लिङ र बास्केटबलमा खेलाडिहरू सहभागि भएका थिए भने अफिसियल कोचको रूपमा बास्केटबल खेलमा गएका थिए । जस अन्तर्गत मध्यमाञ्चलको तर्फ रन्जु महर्जनले बास्केटबल महिला तर्फ सहभागि भई तेस्रो स्थान हासिल गरेको थियो भने साइक्लिङ खेलाडि छनोट प्रतियोगितामा उत्कृष्ट प्रदर्शन गरी समग्रमा छैठौँ भएको थियो । त्यसैगरी दक्षिण भेगमा दिपक महर्जनले बक्सिङ खेलमा यस छैठौँ राष्ट्रिय खेलमा स्वर्ण पदक हासिल गरेका थिए । विशेष गरी यस कीर्तिपुर क्षेत्रमा गत वर्ष बास्केटबल, भलिबल, फुटबल, एथलेटिक्स, मार्सल आर्ट, बक्सिङ, ब्याडमिन्टन, लगायतका खेलहरूको प्रतियोगिता सञ्चालन भएको थियो । र साथै क्रिकेट खेलमा विकास गर्ने हेतुले दक्षिण पश्चिम समेतले गरी क्रिकेट क्लवको पनि गठन भएको थियो ।

MAGUS ENGLISH SCHOOL

Admission Open for Academic Year 2069

for classes Play group to IX in limited Seats

Our Special Features :

- Motesori based teaching for Play group
- Peaceful School environment
- Extra classes, Dance, Music and Drawing, Taekwondo
- Well equipped Science laboratory
- Outing tours and excursion
- Complete English Environment
- Fully student centered activities by qualified well experienced and trained teachers

"Prefer best soil for
developing seeding"

For more detail

Nayabazar -17, Kirtipur, ph 01-4333096

Email : magusedu@yahoo.com

नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषदको विज्ञप्ति

कीर्तिपुरका जनताको लागि संघर्षरत नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषद कीर्तिपुरले त्रि.वि. सेवा आयोगले कर्मचारी भर्ना सम्बन्धि विज्ञापनमा विरोध जनाउँदै त्रि.वि. सेवा आयोगमा ताला लगाएर विरोध जनाएको थियो । उक्त तालाबन्दी गर्नु पर्नाको कारण बारे नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषदले एक विज्ञप्ती प्रकाशित गरेको छ । जसमा भनिएको छ -

त्रि.वि.को रोजगारीमा स्थानीय जनताको अग्राधिकार र जग्गाको मुआब्जा सम्बन्धमा विगतमा राज्य र त्रि.वि. प्रशासनसँग भएको सम्झौता र समझदारी विगतमा राज्य र त्रि.वि. प्रशासनसँग भएको सम्झौता र समझदारी विपरित एक पक्षीय मनोमानी ढंगले त्रि.वि.अन्तरगत विभिन्न निकायका निमित्त आवश्यक विभिन्न पदहरूमा स्थायी पदपूर्ति गर्न मिति २०६८ चैत्र ११ को गोरखापत्रमा प्रकाशित सूचना प्रति नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषद कीर्तिपुरको ध्यान आकृष्ट भई सो सम्बन्धमा त्रि.वि.का पदाधिकारीहरूलाई जानकारी

गराउँदा कुनै प्रकारले सम्बोधन गर्न नसक्ने अभिव्यक्ति दिएको हुँदा स्थानीय कीर्तिपुरवासीको माग सम्बोधन नगरुञ्जेल सम्मका लागि आवेदन फारम वितरणमा रोक लगाउनको लागि त्रि.वि.सेवा आयोगको कार्यालय अनिश्चित कालको लागि बन्द गरेका छौं ।

विगतमा त्रि.वि.को रोजगारीमा स्थानीय जनताको अग्राधिकार, जग्गाको मुआब्जा, छात्रवृत्ति लगायतका विषयमा राज्य र त्रि.वि.प्रशासनसँग भएको सम्झौता र समझदारी अनुरूप स्थायी जनशक्ति नियुक्तिमा स्थानीय पीडित कीर्तिपुरवासीको अग्राधिकार तत्काल सुनिश्चित गरेर मात्र कर्मचारी भर्ति प्रक्रिया शुरु गर्न एवं कीर्तिपुरवासीको तर्फबाट पटक पटक त्रि.वि. प्रशासन समक्ष प्रस्तुत गरिएको माग यथाशिघ्र पुरा गराउन त्रि.वि. प्रशासन समक्ष जोडदार माग गर्दछौं ।

स्थानीय पीडित कीर्तिपुर वासीको अग्राधिकारलाई वेवास्ता

गरि पुनः कर्मचारी भर्ति प्रक्रिया शुरु गर्न त्रि.वि. प्रशासनलाई चेतावनी दिन चाहन्छौं अन्यथा कीर्तिपुरवासी बाध्य भएर सशक्त संघर्ष गर्न बाध्य हुनेछ त्यसबाट हुने सम्पूर्ण क्षतिको जिम्मेवार त्रि.वि. प्रशासन स्वयम हुने जानकारी गराउँदछौं ।

५० औं वर्षदेखिको उत्पीडन हल गर्न आफ्नो अधिकार प्राप्तिको संघर्षलाई नयाँ उचाईमा पुऱ्याइ आन्दोलनको आँधिबेहरी सृजना गर्न त्रि.वि. पिडित आम कीर्तिपुरवासीका साथै जनताको न्यायपूर्ण आन्दोलनमा विगतमा भै निरन्तर सहयोगको लागि नागरिक समाज, बुद्धिजीवी, पत्रकार, मानवअधिकारकर्मी, राजनैतिक दल र सम्बन्धित सबै प्रशासनिक निकायमा यस नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषद, कीर्तिपुर हार्दिक अपिल गर्दछ ।

उक्त विज्ञप्तीमा नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषदका अध्यक्ष मण्डलका पञ्चलाल महर्जन, राममान सिंह, नजरराम महर्जन र कृष्णहरि महर्जनले हस्ताक्षर गरिएको छ ।

थुनुवाको डायरी-४०

२०६७/०८/०३ शुक्रवार चवालीस दिन

पुनरावेदनमा दोश्रो पेशी

आज विहान ४.४५ बजे मेरो आँखा खुल्यो। बाहिर गएर नित्यकर्म गरेर आएँ। आज मंसिर ३ गते मेरो जेल जीवनको महत्वपूर्ण दिन हुनसक्छ। आज १७ नं पुनरावेदन अदालतमा मेरो मुद्दाको दोश्रो पेशीको दिन। आज न्यायाधिशको ममाथि दया जाग्यो भने साधारण तारिखमा छाड्न आदेश दिन सक्छ। म यस चार पखालको घेराबाट बाहिर जान पाउने छु। होइन भने मैले यहीं अरू केही दिन, केही महिना बिताउनु पर्नेछ। शायद वर्ष दिन पनि हुनसक्छ।

आजकल मलाई भेट्न आउने जोकोहीले पनि म घरमा भन्दा मोटाएको छु राम्रो देखिन्छ भन्छन्। त्यसैले सबैजना सन्तुष्ट भएर जान्छन्। अरूले त मेरो बाहिरी आवरण मात्र देखेका छन्। मेरो भित्री मनको कुरा कसलाई थाहा छ? मेरो मनको वेदना र छटपटाहट कसले देखेको छ? कसलाई थाहा छ? त्यो त मलाई मात्र थाहा छ। म बाहिर भन्दा अहिले अलि मोटाएको मैले पनि महसुस गरेको छु। हो, अस्ति मैले औषधी पसलमा तौल गरेको थिएँ। ६२ किलो देखाएको थियो। त्यतिबेला मलाई अलि अलि ढाड दुखेको थियो। त्यसैले मैले कम्मरमा बाँध्ने पेटी यहीं किनेर बाँधेको थिएँ। यहाँ आएर म मोटाउनुको कारण मैले अनुभव गरेको छु। म विहान सबैरै उठेर विस्कट र चिया या कफी खान्छु। त्यसपछि आधा घण्टा घुम्छु। फेरि विस्कट र दूधवाला

चिया खान्छु। यसरी विहान घुम्ने र भोको पेट नबस्नुको कारण पनि म मोटाएको हुनुपर्छ। सधैं १० औषधी खाएर १०.३० बजे खाना खान्छु। दिउँसो पनि पेटभरि खाजा खान्छु। साँझ ५ बजे औषधी खाएर ५.३० बजे खाना खान्छु। यसरी औषधी खाएर आधा घण्टा फरकमा खाना खानु पर्ने रहेछ। यसकारण, पनि मेरो डायबिटिज कन्ट्रोल भएर म मोटाएको हुनसक्छ। बेलुका नौबजे देखि साढे नौबजेसम्म म सुतिहाल्छु। त्यसैले समग्रमा मैले के बुझ्ने भने भोको पेट कहिल्यै बस्नु नहुने र हेछ। समयमा खाने समयमा सुत्नु पर्छ। मैले रक्सी नखाएको दुई महिना हुन लागेको छ। मेरो शरीरको लागि रक्सी पनि खान नहुने रहेछ। अबदेखि संस्कार चलाउन बाहेक शौखको रूपमा रक्सी नखाने अठोट गरेको छु।

विहान ७ बजे ओमशान्तिमा गएँ। आज भाइजीले खानाको महिना बारे सुनाउनु भयो। खानाको कारणले मानिसको दिल दिमागमा असर पार्दो रहेछ। उहाँले महाभारतको प्रसंग सुनाउनु भयो। अर्जुनले हानेको बाण शैयामा भीष्म पितामह द्रौपदी खित्का छाडेर हाँसिन। किन हाँसेको भन्दा द्रौपदीले भनिन्, “यस्तो ज्ञान गुण भएका धर्मात्माको कौरवसभामा मेरो चीरहरण हुँदा किन नबोलेको?”

“त्यतिबेला मैले दुर्योधनको पापी अन्न खाएको रहेछ। त्यसैले

मैले धर्म र अधर्म छुट्याउन सकेन।” भीष्मले भन्यो।

भाइजीले भीष्म त्यसरी बाणको शैयामा सुत्नु पर्नाको कारण पनि बताउनु भयो। कुनै बेला भीष्मले एउटा सर्पलाई लट्टिले हानेर तीन तल्ला माथिबाट प्याकेको थियो। त्यो सर्प बगैचामा काँडाको भांगमा गएर अडकियो। कति प्रयास गर्दापनि ऊ काँडा भांगबाट निस्कन सकेन। नौदिनसम्म सर्प छटपटाएर मर्न्यो। त्यही सर्पको श्राप लागेर भीष्मले पनि नौ दिनसम्म बाणको शैयामा छटपटाएर मर्नुपर्थ्यो।

मैले पनि कुनैबेला कुनै जन्ममा कसैलाई जेल पठाएको थिएँ होला। त्यसैको कारण आज मैले जेल जीवन बिताइरहनु परेको होला। यो जन्ममा त मैले कसैलाई जेल पठाएको छैन। बरु आफ्नो पैसा गरेर पनि कतिजनालाई जेल जानबाट बचाएको छु। म वीरगंज छँदा एकचोटि सोझ जना केटाहरू मिलेर मलाई पिटेको थियो। उनीहरूलाई प्रहरीले समातेर मुद्दा चलाउन खोज्दा उनीहरूका अभिभावकहरू मकहाँ आएर माफी मागे। मैले सबैजनालाई माफी दिएर जेल जानबाट बचाएँ।

पहिले मेरो दुईटा तीनवटा ट्रक थियो। दुईटा ट्रकले मान्छे किच्दा मैले आफ्नो राजनीतिक पहुँच र पैसाको बलमा ड्राइभरलाई बचाएर ल्याएको थिएँ। अहिले त्यही पापको फल त मैले भोगिरहेको छैन भन्ने मनमा शंका पैदा भएको छ। एकजनाको एक महिनाको दरले अब त मैले दुई महिना जेलमा बिताइ सकेको छु। मेरा पाप काट्नु पर्ने हो। आज पनि आकाश

तुवाँलोले ढाकेको छ। घाम भुल्केको छैन। कोठामा आएर डायरी लेख्न थालें। एकछिन पछि घाम ताप्न बाहिर गएको मात्र थिएँ। माईकबाट तीनचोटि मेरो नाम बोलायो। मैले घडि हेरेँ। पौने दश बजेछ। म ढोकामा गएर हेरेको त भक्तपुरको साथी विमल ताम्राकार आएको रहेछ। उसलाई देखेर मेरो मन प्रफुल्लित भयो। भेट्ने ठाउँमा गएँ। चिया पिउँदै गफ गर्न थालें।

म जेलमा परेको छु भनेर धेरै दिनपछि विमलले थाहा पाएको रहेछ। मथुरादाइ, नातीवज्र लगायत धेरैजनाले थाहा पाइसकेका छन्। तर कसैले पनि मैले त्यस्तो काम गर्‍यो होला भनेर विश्वास गर्नु भएको छैन। यो कसैको षडयन्त्रले भएको हुनुपर्छ भनेर विश्वास गरेका छन्।

गोकुलले सवितालाई प्रेमपत्र लेख्यो भनेर मैले गोकुललाई पिट्न खोजेको विमललाई थाहा थियो। विमलको यो कुराले मलाई एकचोटि सोच बाध्य तुल्यायो। हो न हो सविताले गोकुललाई त्यस्तो प्रेमको संकेत दिएको थियो कि! ऊसँग होटेलमा गएर छव्यला चिउरा के खाएर आएको भन्थी। कतिचोटि गोकुलसँग खाजा खान गैसकेकी होलिन। एक जना टेलर मास्टरले पत्रिका बेच्न जाँदा उनलाई लुगा सिलाई दिने भनेर नाप लिएको थियो रे। पछि किन के भयो त्यो पसलेले पत्रिका लिने छाडे।

विमलले पाँचवटा किताव दिएर गयो। त्यसपछि औषधी खाएर खाना खान गएँ। खाना खाएर कपाल दाही काटें। केही गरी आज म छुट्टे भने नराम्रो

देखिन्छ। हुन त मलाई आज छुट्टुला भन्ने अलिकति पनि आशा छैन। तैपनि बादलको बीचबाट घाम भुल्किन्छ कि भन्ने आशा छ।

नुहाएर चुरोट पिउन भनेर डाँडामा गएर चुरोट सल्काउन नपाउँदै माईकबाट मेरो नाम बोलायो। ढोकामा गएको त नीम्ता र सरीता आएका रहेछन। उनीहरूसँग कुराकानी भयो। बच्चाहरूको फीस तिर्ने कुरा भयो। म बाहिर ननिस्कून्जेल कसैको पनि फीस नतिर्ने भनें। मंसिर २६ गते जिल्ला अदालतमा बच्चाहरूको जुलुस लान सहयोग गर्न भनें। जनसेवा स्कूलका गणित शिक्षक रमेश महर्जनको अस्ति बुधवार मोटर साइकल दुर्घटनामा स्वर्गवास भएको कुरा नीम्ताले बताइन्। यो खबर सुनेर मलाई साँझै नरमाइलो लाग्यो। रमेशको मृत्युले नन्दकुमारीलाई ठूलो सदमा लागेछ। अहिले उनी पनि अस्पतालमा भर्ना भएकी खबर सुनेर मलाई भ्रन दुःखीत बनायो। नन्दकुमारीलाई केही नहोस भनेर परमपिता परमात्मासँग प्रार्थना गरेँ।

उनीहरूसँग छुट्टिएर कोठामा आइ डायरी लेख्नु कि भनेर तयार भएको थिएँ फेरि माईकबाट मेरो नाम बोलायो। घडी हेरेँ। दिनको २ बजेछ। पक्का पनि छोरा आएको होला। राम्रो खबर पो आयो कि भनेर दौडेर ढोकामा गएँ। छोरा र बुहारी आएका रहेछन। छोराको अनुहारबाट मैले बुझिसकेँ खबर राम्रो छैन अर्थात् शुभ समाचार छैन।

“के छ हालखबर?”

“आज पनि बहस भएन। हाम्रो चार नम्बरमा थियो। आज दुईटा बाहेक भ्याएन।

“अब कहिले पेशी?”

“मंसिर १० गते शुक्रवार हुने भयो। पुनरावेदनमा प्रत्येक शुक्रवारमात्र पेशी हुन्छ।” छोराले निराश भावमा भन्यो। छोराको आँखामा आँशु टप्लायो। बुहारीको आँखा पनि रसाएको मैले देखें।

“तिमीहरूले चिन्तै लिनु पर्दैन। १७ नं.बाट केही हुँदैन भन्ने मलाई थाहा छ। त्यसैले आज म बाहिर जाउँला भनेर सोचेको छैन। बरु मलाई एउटा ज्याकेट ल्याइदिनु।”

एकछिन गफ गरेर उनीहरूसँग छुट्टिएर आएँ। त्यसपछि मलाई केही गर्न मन लागेन। दालमोठ र चिउरा खाएँ। त्यसपछि यताउता गफ गर्दै समय बिताएँ। मैले बाहिर जति आफूलाई सम्हाल्न खोजे पनि भित्री मन त मेरो रोइहाल्छ। यदि म छुटेर गएँ भने यो गर्छु त्यो गर्छु भन्ने मेरो कति योजना थियो। योजना अधुरो हुँदा मनमा पीडा भैहाल्छ। उखानै छ ‘नहुनेलाई दिन्छु नभन लाई लान्छु नभन’ नहुनेलाई घरमा राखेर पाली राखेकोले त आज म यहाँ आउनु परेको छ। हुन त हिजोको कुरालाई लिएर आज तनावमा नबस। हिजोबाट आज पाठ सिक्नुपर्छ।

आज राती आठ बजेबाट लोडसेडिग भयो। ओमशान्तिबाट फर्कदा ८.३० भैसक्यो। ९ बजे नम्बर लाग्ने। बत्ती छैन के गरेर बस्ने भनेर सुतिहालें।क्रमश

कीर्तिपुरको इतिहास

त्यतिबेला कीर्तिपुरमा कीर्तिपुरको प्रधानपञ्चहरूद्वारा यी सरकार ी घर जग्गा जमीन, सार्वजनिक स्थल आदि बेच्ने, कार्यहरू हुन जान्छ, जसले गर्दा खेरि कीर्तिपुरमा भएको पाटी, पौवा, दरवार क्षेत्र, सार्वजनिक स्थल, पोखरीहरू आदि सबै अहिलेसम्म आइपुग्दा खेरि लोप नै हुने अवस्थामा पुगिसकेको छ। पछिल्लो समयमा कीर्तिपुर नगरपालिकाद्वारा पनि यस्ता सार्वजनिक घर(जग्गा, जमिनहरू, पाखोहरू, पोखरीहरू सामाजिक कार्य गर्नेहरूलाई जस्तै गा.वि.स. भवन, वडा, स्कूल, कलेज, क्लब, स्वास्थ्य चौकी, अस्पताल आदि विभिन्न संघ संस्थाहरूलाई समेत उपलब्ध गरि दिएर देश विकासमा एउटा ठूलो टेवा पुगेको पाइन्छ। यसरी वि.सं.२०२२ सालपछि कीर्तिपुरको पुरातात्विक वस्तुहरू नष्ट हुनुका साथै सरकारी जग्गाहरू र गुठीका जग्गाहरू समेत नष्ट हुन

पुगेको छ। यसरी विभिन्न समयमा कीर्तिपुरमा राजनीतिक परिवर्तन हुनेक्रमले गर्दा राजनीतिक अस्थिरताको कारणले गर्दा कीर्तिपुरलाई कहिले ललितपुरमा गाभ्ने त कहिले काठमाण्डौमा गाभ्ने गरेको हुनाले कीर्तिपुरको पुरातात्विक वस्तुहरू र भौतिक संरचनाहरूको यो दुर्दशा हुनपुग्यो। वि.सं. २०५४ सालमा कीर्तिपुर नगरपालिका घोषणा भैसकेपछि भने कीर्तिपुरको विकास तीव्र गतिमा हुन गई आधुनिकिकरण तिर लम्किरहेको महसुस हुन्छ। कीर्तिपुर नगरपालिकाले पुरातात्विक वस्तुहरूको महत्वको महसुस गरी कीर्तिपुरको गढ पखालले घेरिएको ढोकाहरू पुनः निर्माण गरिदिएको भने गढ पखाल निर्माण गर्न अहिले असम्भव नै भैसकेको छ। कीर्तिपुरको र। जकुलोको ठाउँमा बाटो निर्माण भएपछि कीर्तिपुर वरिपरि रहेको पोखरीहरू सुक्न गएर चउरमा परिणत हुँदै गइरहेको छ। कीर्तिपुरको साँगुरो र फोहर बाटोहरू चोकहरू पुनः ढुङ्गाको स्लेटद्वारा

छापर राम्रो र सुन्दर रूपमा परिवर्तन हुँदै गइरहेको छ। मोटर गुड्ने अलकत्राका बाटाहरू ढलानको बाटोमा परिवर्तन हुँदै दिगो रूपमा विकास हुँदै गइरहेको छ। शिक्षा, रोजगार, व्यापार, व्यवसाय आदि कुराहरूमा समेत तीव्र विकास हुँदै गइरहेको आभास हुन थालेको छ। तर आधुनिकीकरणका कारण बावजुद पनि कीर्तिपुरका पुराना पुरातात्विक वस्तु, वस्तुकला र संरचनाहरू बचाएर बनाउन सकियो भने सुनमा सुगन्ध नै हुन जाने छ। कीर्तिपुरको मौलिक कला, साहित्य, सङ्गीत जात्रा, चाडपर्वहरूको पनि महत्व बुझेर विकास गर्दै लग्नु पर्दछ। कीर्तिपुर नगरपालिका भित्र पनि उद्योग धन्दाहरू भित्राउनु सक्नु पर्दछ। जसले गर्दा खेरि कीर्तिपुरेहरूको आर्थिक विकासमा टेवा पुग्न जाने गर्दछ। कीर्तिपुर नगरपालिका भित्रको गाउँ र स्थानहरूको उत्तिकै रूपमा विकास गर्दै जानुपर्दछ। भविष्यमा कीर्तिपुर

नगरपालिका भित्र रहेको सबै राजनीतिक पार्टीहरू एकजुट भई एकले अर्काको विरोध नगरीकन सर-सल्लाह गरी कीर्तिपुरको दिगो विकासका कार्यक्रमहरू गर्दै दीर्घकालिनसम्म चल्दै जाने विकासका रणनीति तयार गरेर विकास गर्नु पर्दछ। आउँदो दिनहरूमा कीर्तिपुरमा आर्थिक, सामाजिक, सांस्कृतिक, राजनीतिक आदि कुराहरूमा अझ तीव्र रूपमा विकास गर्दै लग्न सकोस भनेर कीर्तिपुरका बासिन्दाहरूलाई नयाँ वर्षको शुभकामना व्यक्त गर्दछु।

पारिजात कला सम्मान

इसास कीर्तिपुर लाई

सुप्रसिद्ध साहित्यकार पारिजातको वैचारिक तथा कलात्मक योगदानको सम्मान, संरक्षण तथा सम्बर्धनका लागि स्थापित पारिजात स्मृति केन्द्रले २०५८ सालदेखि पारिजात कला सम्मान प्रदान गर्दै आएको छ। यस वर्ष २०६८ सालको लागि इन्द्रेणी सांस्कृतिक समाज कीर्तिपुर शाखालाई प्रदान गर्ने भएको छ।

त्यस्तै २०५९ सालदेखि पारिजात संघर्षशील नारी सम्मान प्रदान गर्दै आइरहेकोमा २०६८ सालका लागि महिला तथा नागरिक आन्दोलनकी अगुवा विष्णुदेवी श्रेष्ठ, कीर्तिपुर लाई प्रदान गरिने भएको छ।

सुहाना क्याटरिङ सर्भिस

दयाङ्ला कीर्तिपुर

नोट: विवाह, व्रतबन्ध, पिकनिक, सेमिनारका साथै विशेष अवसरमा

हामीलाई सम्भन्नुहोस्।

Buffet Dinners Luncheons, B.B.Q.S etc

Sudarsan Karki

(Mobile 9841461573, 9803910869, 4334477)

द्यःला धिमे बाजं खलःद्वारा आर्थिक सहयोगको अपिल

कीर्तिपुर सन्देश /

कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं.१७ स्थित ढोकासी टोलमा द्यःला धिमे बाजं खलः गत वर्ष स्थापना भएको थियो ।

नेवारी संस्कृतिक बाजाको जगेर्ना गर्ने उद्देश्यले उक्त खलःले स्थापना कालदेखि नै विभिन्न बाजाको प्रशिक्षण दिन शुरु गरिएको थियो । नेपाः राष्ट्रिय पार्टीका सभासद बुद्ध सायमिले आफ्नो सभासद कोषबाट रु.५०,०००/- आर्थिक सहयोग गर्नु भएको थियो । कीर्तिपुरकै नीलः सांस्कृत पुचःका

गुरुहरु उज्ज्वल महर्जन, अनुप महर्जन र नीलः सांस्कृत पुचःका म्यानेजिग डाइरेक्टर तेजमान बज्राचार्यले प्रशिक्षण दिनु भएको थियो ।

विगत ६ महिनादेखि प्रशिक्षण दिदै आएको उक्त बाजा प्रशिक्षणका प्रशिक्षार्थीहरु आउँदो वैशाख १२ गते अक्षय तृतीयाको पुणित दिन सार्वजनिक गरिने भएको छ । उक्त प्रशिक्षण सार्वजनिक गर्न द्यःला धिमे बाजं खलःलाई आर्थिक समस्या पैदा भएकोले नेवारी सांस्कृतिक बाजा प्रेमी आम जनसमुदायसँग सहयोगको अपिल गरिएको छ ।

अवकाश प्राप्त कर्मचारीको समाज कीर्तिपुर द्वारा शुभकामना आदान प्रदान

कीर्तिपुर सन्देश /

वि.सं. २०६९ सालको नववर्षको अवसरमा गत वैशाख १ गते शुक्रवार होटल हिलसाइड कीर्तिपुरमा अवकाश प्राप्त कर्मचारीको समाज कीर्तिपुरले शुभकामना आदान प्रदानको कार्यक्रम सम्पन्न गरियो ।

करीव चालीस जना अवकाश प्राप्त कर्मचारीहरुको उपस्थिति रहेको उक्त कार्यक्रममा समाजको उद्देश्य र कार्ययोजना बारे आकर्षण प्रधानले जानकारी दिनुभयो । त्यस अवसरमा सहभागीहरुले

आ-आफ्नो अनुभव सुनाउनुका साथै समाजले गर्नु पर्ने कामको बारेमा आ-आफ्नो धारणा राख्नु भएको थियो । स्मरणीय छ अवकाश प्राप्त कर्मचारीको समाज गठनको पूर्णता दिन पाँच

जनाको कार्यदल गठन गरि एको थियो ।

जसमा उत्तम राज श्रेष्ठ, पूर्णवहादुर महर्जन, कृष्णहरि महर्जन, मदन वहादुर महर्जन र आकर्षण प्रधान रहनु भएको छ ।

Hill Town International Higher Secondary School

Bagh Bhairab Sthan, Kirtipur

Announces

ADMISSION OPEN

for classes from Play Group to Grade 5 in limited Seats

Fully committed to the overall development of your child

For further Details :

Hill Town Int'l H.S. School
Bagh Bhairab Sthan, Kirtipur
Phone : 4331739, 4331407

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नेपाली कांग्रेस काठमाण्डौ क्षेत्र नं. १० का पूर्व सभापति एवं समाजसेवी श्री हरिशरण महर्जनका ममतामयी माता **कान्छी महर्जन** ८६ वर्षको उमेरमा स्वर्गारोहण भएकोमा मृतकप्रति हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं । साथै यस दुःखद् घडीमा दिवंगत आत्माको चीर शान्तिको कामना गर्दै शोकसन्तप्त परिवाजनप्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं

जन्म वि. सं. १९८२
निधन २०६८ चैत्र ९ गते विहिवाः

नगर पदाधिकारीहरु

कृष्णमान डंगोल सभापति
दानबहादुर महर्जन उपाध्यक्ष
मिन प्रकाश महर्जन सचिव
नरेन्द्र श्रेष्ठ सचिव
कृष्णकुमारी कार्की कोषाध्यक्ष
दिपकराज पाण्डे सह-सचिव
रश्मी श्रेष्ठ सह-कोषाध्यक्ष
विवेक कार्की सदस्य
अच्युतकृष्ण बस्नेत सदस्य
श्याम थापा सदस्य

नवीन महर्जन सदस्य

सरोज थापा सदस्य
ओमकृष्ण नेपाल सदस्य
इन्द्रमणि ज्ञवाली सदस्य
सुशिल दाहाल सदस्य
केदार महर्जन सदस्य
पवन शाक्य सदस्य
कृष्णगोपाल महर्जन सदस्य
क्षेत्र नं. १० महासमिति सदस्यहरु
राजेन्द्र कुमार के.सी.
शिव गोपाल रिजाल

मोहन बस्नेत

बद्रीलाल महर्जन
यमुना श्रेष्ठ
महाधिवेशन प्रतिनिधिहरु
पुकार महर्जन
देवनानी श्रेष्ठ
विजय भुषाल
मुकुन्द चापागाईं
नरहरि वलामी
वनवारीलाल शाह

(क्षे सभापति क्षे. नं. १०)

राजकुमार नकर्मि
क्षेत्र नं. १० जिल्ला सदस्यहरु
दिपेन्द्र आचार्य
घनश्याम गिरी
श्याम बहादुर खत्री
विजयकुमार बस्नेत
कमला श्रेष्ठ
गणेश सुवेदी
सम्पूर्ण नेपाली कांग्रेस परिवार तथा शुभ चिन्तकहरु

नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषद र फेक्ट नेपालको बीच वार्ता

कीर्तिपुर सन्देश /

कीर्तिपुरवासीको हक अधिकारको लागि संघर्षरत नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषद कीर्तिपुरले त्रिभुवन विश्वविद्यालय सेवा आयोगले कर्मचारी भर्ना सम्बन्धि विज्ञापन निकाल्दा कीर्तिपुरवासीको लागि कुनै सम्बोधन नगरेको कारण सेवा आयोगमा तालाबन्दी गरेको लगत्तै कीर्तिपुरवासीको हक अधिकारको लागि कीर्तिपुरमा संचालित फेक्ट नेपालले हाल बनाउँदै गरिरहेको अस्पताल र शिक्षण संस्थामा कीर्तिपुरवासीको हक अधिकारको लागि एक महिना पहिले नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषदका सचिवालय सदस्यहरू र मोडल अस्पतालका पदाधिकारीहरूको बीच छलफल भएको थियो ।

उक्त छलफलमा पन्ध्र दिनभित्र वार्ता गर्ने सहमति भएको थियो । तर एक महिनाभित्रमा पनि कुनै चासो नराखेपछि नेवा: स्वायत्त राज्य मंका: परिषदले कीर्तिपुरमा फेक्ट नेपालले अस्पतालको लागि बनाईरहेको निर्माण कार्य बन्द गराएपछि गत चैत्र २८ गते फेक्ट नेपालले वार्ताको लागि बोलाउन बाध्य भएपछि परिषदका एक टोली मोडल अस्पतालमा गइ वार्ता गरे ।

उक्त वार्ता टोलीमा मोडल अस्पतालको तर्फबाट सुमन श्रेष्ठ, डा. भरत प्रधान, डा.

शंकर राई, डा. ब्रम्हदेव भ्ना, डा. सरोज धिताल, राजेन्द्र कुमार श्रेष्ठ र नेवा: स्वायत्त र राज्य मंका: परिषदको तर्फबाट अध्यक्ष मण्डलका संयोजक पञ्चलाल महर्जन, अध्यक्ष मण्डलका सदस्यहरू राममान सिंह, कृष्णहरि महर्जन त्यस्तै गरी बैकुण्ठ महर्जन, केशरत्न बज्राचार्य, अष्टमान महर्जन, रत्नवहादुर महर्जन, नन्दलाल महर्जन, धर्मरत्न मानन्धर र हेका थिए ।

उक्त छलफलमा दुई बुंदामा सहमति भएका थियो । जुन यस प्रकार छ :

१. समस्या समाधानका निमित्त अमूर्तरूपमा भएको सकारात्मक छलफललाई मूर्तिकृत बनाई १५ दिन भित्र स्थानीय निकाय कीर्तिपुर नगरपालिकाको संयोजकत्वमा स्थानीय संघ संस्थालाई समेत सहभागी बनाई समस्या समाधान गर्ने । साथै भौतिक समरचना निर्माण कार्यमा कुनै बाधा अडचन नल्याउने सहमति भयो ।

२. समझदारी मस्यौदा तयारीका निमित्त निम्न ७ जना सदस्य रहेको सहमति मस्यौदा कार्यदल गठन गर्ने निर्णय गरियो ।

उक्त कार्यदलमा १. सुमन श्रेष्ठ २. डा. शंकर राई ३. डा. बसन्त महर्जन ४. पञ्चलाल महर्जन ५. राममान सिंह ६. कृष्णहरि महर्जन ७. बालकृष्ण महर्जन रहेका छन् ।

जनसेवा स्कूलको भर्ना अभियान

कीर्तिपुर सन्देश /

कीर्तिपुर भेगकै पुरानो सामुदायिक विद्यालय जनसेवा उच्च मा.वि.ले शैक्षिक सत्र २०६९ सालको लागि विद्यार्थी भर्ना अभियान गत बैशाख ४ गते विद्यार्थी, शिक्षक/शिक्षिकाहरू सम्मिलित भइ एक ज्वालीको आयोजना गरी सुरुवात गरियो ।

वि.सं. २००४ सालमा राणा-कालीन अवस्थामा जलविनायक मिडिल स्कूलको नामले स्थापना भएको थियो ।

नयाँ शिक्षा योजना लागू भएपछि जलविनायक मिडिल स्कूल र जनसेवा प्रौढ हाइस्कूललाई मिलाएर जनसेवा माध्यमिक विद्यालयको बनेको थियो । पाँगाको दक्षिण पुछारमा रहेको २१ रोपनी जग्गा ओगटेको उक्त विद्यालय अहिले उच्च मा.वि. बनेको छ ।

पाँगाली जनताको मात्र होइन देश विदेशका विभिन्न संघ संस्था र व्यक्तिहरूको सहयोगले भौतिक पूर्वाधार राम्रो भएको छ । उक्त ज्वालीमा विद्यार्थीहरूले एउटा ब्यानर बोकेका थिए । जसमा लेखिएको थियो - गुणस्तरीय र

सुलभ शिक्षा हाम्रो प्रतिवद्धता श्लोगनको रूपमा लेखिएको थियो भने अर्को व्यक्तित्व विकासको लागि विद्यालय वातावरण भनेर त्यस विद्यालयले दिन सक्ने र उपलब्ध सुविधाहरूको वर्णन गरिएको थियो ।

जसमा उक्त विद्यालयमा १. फुटबल, भलिबल, बास्केटबल, ब्याडमिन्टन, टेबलटेनिस, क्रिकेट, मार्शल आर्ट, आदि विविध खेलकूदको व्यवस्था भएको उल्लेख छ । वैज्ञानिक शिक्षण पद्धति, अंग्रेजी माध्यममा पाठ्यपुस्तकको व्यवस्था, प्रोजेक्ट वर्क लगायत विज्ञान प्रयोगशालाको व्यवस्था, विविध छात्रवृत्तिको व्यवस्था आदि उल्लेख गरिएको थियो । उक्त ज्वाली

विहान सात बजे विद्यालय प्रांगणबाट शुरु गरी पाँगा, इटागोल, चौभार, भाजंगल, कीर्तिपुर नयाँबजार, नगाउँ र भत्क्यापाटीसम्म पुगेको थियो । भत्क्यापाटीबाट विद्यालय प्रांगणमा पुगी समापन गरिएको थियो ।

गत २०६७ सालको एस.एल.सी. परीक्षामा ७ जना विशिष्ट श्रेणीमा पास गराउन सफल उक्त जनसेवा उ.मा.वि.मा शैक्षिक सत्र २०६७ सालमा विद्यालय तहमा ७५० जना विद्यार्थीले अध्ययन गरेका थिए भने यस शैक्षिक सत्रमा विद्यार्थी संख्या ९०० जना पुग्ने लक्ष्य रहेको विद्यालयका प्राचार्य नन्द कुमारी महर्जनले बताउनु भयो ।

Education is the key of knowledge

Admission Open

Kirtipur English Boarding High School
(KEBS)

नर्सरीदेखि कक्षा ९ सम्म धमाधम भर्ना लिइदैछ ।

सुविधा तथा विशेषताहरू :-

- यातायातको व्यवस्था - Computer कक्षा
- विभिन्न अतिरिक्त क्रियाकलाप तथा खेलकुदअन्तर्गत क्रिकेट, भलिबल, बास्केटबल, ब्याडमिन्टन, टि.टि, मार्शल आर्ट, योगा, नृत्य, सङ्गीत, हाजिरीजवाफ, वक्तृत्वकला तथा चित्रकलाको व्यवस्था ।
- Boarders तथा Day Boarders को राम्रो व्यवस्था
- SLC परीक्षा उत्कृष्टसहित 100% प्रथम श्रेणीमा उत्तीर्ण
- अनुभवी तथा तालिमप्राप्त शिक्षकशिक्षिकाद्वारा अध्यापन गरिने
- २०६७ बैशाख १५ गतेसम्म भर्ना नि:शुल्क गरिने
- Zhusuan Mental Math प्रयोगद्वारा विद्यार्थीहरूको Memory Power एवं पढाइको स्तर अझ उच्च बनाउने ।

नोट : KEBS स्कूलको आफ्नो ३० औं वर्ष पुरा भएको अवसरमा कक्षा १ देखि कक्षा ७ सम्म प्रत्येक कक्षामा छात्रा ३ जना र छात्र २ जनाको छात्रवृत्ति आव्हान गरिएको छ । सो छात्रवृत्तिको लागि कम्तीमा ८५% मार्क्स ल्याएको हुनुपर्नेछ । पेश गर्नु पर्ने कागजात :- मार्कसिट (Result) - क्यारेक्टर सर्टीफिकेट छनौट प्रक्रिया - अन्तर्वार्ता - अन्य शर्तहरू लागू हुनेछ ।

सम्पर्क

प्रिन्सिपल, KEBS Tyanglaphant, Kirtipur,
9849052978, 4332714

"We don't give by fishing but we
give the fishing technique"
New Admission Open

Baghbhairav Boarding High School located at the heart of Kirtipur announces the new admission open from Play Group to class Nine for the Academic Session 2069

Why Baghbhairav Boarding High School ?

- for the all round development of the learners.
- Decent guidance and counselling to the children.
- Punctual transportation.
- Hygienic Canteen.
- Qualified, experienced and energetic facilitators.
- Regular co-curricular and extra curricular activities.
- Sound sports coach with grand sports meet.
- Proper physical facilities with sufficient playground.
- 100% SLC result
- Scholarship for the highest score of each class after every Terminal exams.

Principal

contact : 01-4330141

Mobile : 9841305364, 9841270529

Kirtipur -17, Nayabazaar

सरसफाई

मानव जीवनको पहिचान भनेको नै सरसफाई हो। सरसफाई भनेको चेतनासँग जोडिएको छ। सरसफाई भनेको आर्थिक र सभ्यतासँग जोडिएको पनि छ। सरसफाई भनेको आफ्नो भन्ने अपनत्वसँग गासिएको कुरा पनि हो।

सरसफाई भनेको धेरैको बानीव्यहोरा र आहार विहार तथा सोचाइसँग पनि गासिएका छन। जहाँ फोहर हुन्छ त्यहाँ सरसफाईको आवश्यकता हुन्छ।

अहिले हाम्रा प्रधानमन्त्रीलाई कृन मुड चल्थो खै? सुइपरको भेषमा जनताको घर दैलो हैन, आफ्नो घरदैलो हैन सिंहदरबार सफा गर्न थालेको छ र सिंहदरबार सफाई गर्न गराउन आफ्ना सेनामेना र

कर्मचारीहरूलाई साथ लगाएको छ र काठमाडौं शहरलाई हराभरा सुन्दर सफा र खले जंग चलेको छ। बागमती विष्णुमती नदी सफाई गर्ने अभियान चलाएको छ। किन भनेको आफ्नो नेता प्रचण्डलाई भाडापखालाले सताएको छ। संविधान बनाउन दौडधूप गर्ने बेलामा पखालाले छोएपछि आराम गर्न थालेपछि डा. बाबुराम भट्टलाई शंका लागेको छ। पक्कै पनि यो काठमाडौंको फोहोर पानीले सबै नेताहरूलाई पखाला लागेमा शान्ति र संविधान पनि छायाँमा पर्न सक्छ। गर्मी शुरु हुन लागेको बेला त पखाला लाग्यो भने साँच्चै गर्मी हुने बेलामा काठमाडौंको भिँगा, लामखुट्टे, किराहरूको जगजगे हुने अवस्थामा के

होला। अतः यो हप्ता फोहोर फाल्ने सरसफाई सप्ताह मनाउन लागेको पनि सोच्नु आना सही छ। नेपाली जनताको पहिचान भनेको फोहोरमैला, हिलोलाई अब सरसफाईले ओगत्नु पर्दछ। भनेको कुरा गर्न नसकेपनि नभनेको सरसफाई गरेर जनताको सहानुभूति लिनु पर्दछ।

हुन त बाहिर बातावरण जति फोहर भयो भित्र पनि समस्या हुन थाल्नेछ। जति भित्र फोहोर छ, पाप छ, लालच छ, स्वार्थ छ, गुट छ, त्यति नै बहिर पनि उसले फोहोर गर्न थाल्दछ। कुचोले जति बाहिर सफा गर्नु छ त्यो भन्दा बढी हाम्रा मन सफा राख्नु पर्दछ। मन सफा भयो भने काम पनि सफा हुन्छ। मनमा पाप छैन

भने गरेको काममा गल्ति भए पनि माफ हुन्छ। मनमा लालच छैन भने सबै आफ्नो हुन्छ। गुट छैन भने सबै नेपालीको भलो हुन्छ। तर मनमा पाप र खेर, मनमा फोहोर पालेर, मनमा लालच राखेर बाहिर जति सफा गरे पनि त्यो क्षणिक हुन्छ।

त्यो मनशान्तिको लागि गरिने बहाना हुन्छ। पाप मोचन गर्ने कला हुन्छ। भ्रष्टाचार छोप्ने दाउ हुन सक्छ। त्यसैले मनको पनि सरसफाई गर्ने हो कि? आफू मात्र होइन अरूको मन सफा गर्ने कार्यक्रम गर्ने गराउने हो कि प्रधानमन्त्रीज्यू? भन्नेले त भनिरहेका छन। कामकुरो एकातिर, सरसफाई गरी कतातिर? शान्ति र संविधान बनाउने बेलामा प्रधानमन्त्री सरकार सरसफाईतिर? हुन त सरसफाई

व्यंग सन्देश

शरथ कुमार महर्जन

भनेको सरकारसँग भन्दा पनि जीवनसँग जोडिएको विषय हो। फोहोरमैला फाल्ने कुरा सरकारसँग जोडिएको कुरा हो। यहाँ सरसफाईमा आम्दानी छ। यहाँ सरसफाईमा नै जागीर हुन्छ। यहाँ सरसफाईमा नै आनन्द छ। फोहोर भनेको काम नलाग्ने चीजबाट काम लाग्ने बनाउनु पर्दछ। कुहिने जति मल हुन्छ। नकुहिने जति माल हुन्छ। फोहोरमा नै ग्यास छ। फोहोरमा मोहर छ। फोहोरमा नै काम हुन्छ। फोहोरमा नाम हुन्छ।

तर काठमाडौं फोहोर हेर्दा फोहोरमा राजनीति छ र फोहोरले नै सरकार जान्छ। फोहोरले नै स्वर्ग पनि नरक बनाएको छ। सरकारको ठूलो धनराशी फोहोर मैला व्यवस्थापनमा नै

खर्च भएको छ। महानगरको महारोगको रूपमा फोहोरमैला रहेको छ। कीर्तिपुर नगरलाई त हाइसन्चो छ। नीजि क्षेत्रलाई फोहोर उठाउन दिइएको छ। तालिका बनाएर कुचो बढाउँ संस्था छ।

फोहोर जति अरूलाई, मोहर जति आफूलाई भएको छ। बस्ती बाहिर जति फोहोर भए पनि नगरपालिकालाई आनन्द छ। यहाँ त फोहोर फाल्ने गाडी छैन, सरसफाई गर्न मान्छे छैन। फोहोर सफा गर्ने बजेट छैन। त्यसैले सरसफाई गर्ने सप्ताह पनि छैन।

काठमाण्डौ दक्षिण पश्चिम कीर्तिपुर नगरकै एउटै मात्र

कीर्तिपुर स्विमिङ पुल

अब थप विशेष सुविधा तथा सहूलियतसहित नयाँ व्यवस्थापनमा संचालन

- शान्त तथा सुन्दर मनोरम वातावरण
- स्विमिङको लागि आवश्यक सामानहरू क्लबभिन्ने उपलब्ध
- विशेष छुट्टामा मासिक र समयानुकूल (सिजनल सदस्य बन्न सक्ने)
- दक्ष एवं अनुभवी प्रशिक्षकबाट पौडीको तालिम दिइने
- महिला तथा बच्चाहरूलाई टिकटमा विशेष छुट
- स्कूलका विद्यार्थीहरूलाई सहूलियत दरमा टिकटको व्यवस्था

स्विमिङ पुललाई कर्मचारी आवश्यकता छ। तुरुन्त सम्पर्क राख्नु होला।

कीर्तिपुर स्विमिङ पुल, कीर्तिपुर, काठमाण्डौ, फोन ४३३२७१५

UJJWAL SHISHU NIKETAN ACADEMY

Sahidpath, Panga, Kirtipur-11

The School with qualified dedicated, and experienced faculty members and scholars

The School having 100% outstanding First Division SLC Result with Remarkable Distinctions since 2054 BS

The with its own spacious and serene surrounding.

The School has well managed hostel.

Transportation facilities for distance students.

Other modern physical facilities for overall development of the students

For Detail :

Please contact at School office,

Phone : 4330300, 4333529

सम्पूर्ण बोर्डिङ तथा सरकारी स्कूलको

पाठ्यपुस्तकहरू (Test Book)

किपू बुक प्वाइण्ट, कीर्तिपुर

नयाँ बजारमा पाईन्छ

फोन ४३३१७७५

भर्ना खुल्यो ! भर्ना खुल्यो !!

यस वर्ष स्वर्ण जयन्ती मनाउन गइरहेको यस मंगल उच्च माध्यामिक विद्यालयले एसएलसी परीक्षामा विशिष्ट श्रेणी सहित सत प्रतिशत (१०० %) उत्तिर्ण गराउदै आएको जानकारी सहित प्ले ग्रुपदेखि कक्षा ९ सम्म भर्ना खुल्यो।

जापानीज पद्धतीमा
ECD कक्षाहरू
संचालित

अतिरिक्त
क्रियाकलापमा सहभागी
गराईने

थप जनाकारीका लागि

मंगल उच्च मावि, नयाँ बजार, कीर्तिपुर

फोन ४३३०५४४, ४३३५५६०